

[Gert Petersen]

kun i Europa? I alle de andre diskussioner, vi har haft, har jeg fået at vide, at der skal kunne føres forstærkninger frem tidligt i en spændingsperiode, i en krisesituation osv., og det er jo det, det drejer sig om, det er det, der er meningen med det. Nu har man bare fundet et nyt ord. Dér har jeg ikke kunnet få fastslået, at det kun drejede sig om Europa.

Det, jeg er bange for, er, at Danmark i en krisesituation, som opstår et andet sted i verden, og som fører til international spænding, vil blive brugt som en brik i en almindelig optrappingspolitik, altså i det, de fine generaler og også nogle politikere kalder »kriseløsning« eller »krisemanagement«, og det betyder somme tider, at man går til den yderste rand af krig i håb om, at man derved kan tvinge modparten til at give efter. Her kan Danmark komme til at spille en rolle som et land, hvor der bliver gået til den yderste rand af krig, uden at der endnu er krig, endnu i fredstid, hvorved vi kan være med til at fremkalde katastrofen, sådan at vi går ud over randen.

Arentoft (FP):

Først lige to bemærkninger til hr. Gert Petersen. Han talte i sit første indlæg ret hånligt om, at forsvarsministeren og hr. Palle Simonsen jo nok kunne gå ned i en bunker og hygge sig, men hvad med resten af befolkningen? Ja se, for det første kommer altså hverken forsvarsministerens eller hr. Palle Simonsens familie med. For det andet skal der selvfølgelig også tages hensyn til resten af befolkningen. Det vil vi formentlig komme til at debattere i morgen, når vi skal tale om totalforsvar, for derved bliver hele befolkningen involveret og kommer også ind under beskyttelsen.

En anden ting er dette med amfibiestyrkerne fra USA, som blev betegnet som angrebsstyrker. Nu ved jeg ikke, om hr. Gert Petersen hørte efter, da jeg talte om modtafaciliteterne og de havnemuligheder, der er. Havnene inden for Skagen er altså ikke særlig praktiske at anvende i en truet situation eller i en krigssituation, så der er kun de vestvendte havne, og dem er der altså ikke ret mange af. Derfor har man en styrke som kan løbe ind på kysten og landsætte tropperne dér, og derfor er de ikke at betragte som

angrebsstyrker, men som forstærkningsstyrker.

Det må efterhånden været gået op for hr. Steen Folke, at nogle af hans spørgsmål er besvaret. Der er ingen tvivl om, at disse forstærkningsstyrker kommer under NATO-kommando. Det, der er det nye, og som man har debatteret de senere år, er spørgsmålet »krigstid« eller »krisetid«. Det er for sent, når først krigen er brudt ud, og derfor er »krisetid« det realistiske; det kan der vel ikke være nogen tvivl om.

Jeg er enig med forsvarsministeren, der taler om hr. Steen Folkes mistænkeliggørelse. Jeg kan heller ikke peje, hvor det er, hr. Steen Folke vil hen. Hvor ville hr. Steen Folke hen med den artikel, han skrev i Information, efter at vi havde været ude at besøge NATO-depoter, hvor der var generalstabskort, der viste, hvor depoter osv. lå? Hr. Steen Folkes undskyldning var, at der var ingen, der havde sagt, at det var fortroligt. Desuden startede man debatten her i dag med at slå sig til ridder på, at man har offentliggjort nogle fortrolige sagsakter fra finansudvalget. Jeg kan ikke lide den arbejdsform, og jeg kan ikke forstå, hvor hr. Steen Folke vil hen.

Med hensyn til depotbyggeri mener jeg ikke, der kan være nogen tvivl om, at det må være en fordel at lægge depoterne på flyvestationer, hvor de er betydelig bedre bevogtede, end når de ligger som mere åbne depoter.

Det har flere gange været sagt, at vi skal have styrker, således at vi kan forsvare os, indtil forstærkninger kan nå frem. Jeg blev meget forbavset, da jeg i Berlingske Tidende den 6. april 1982 så, at hjemmeværnets fungerende kommitterede siger nej til danske u-både. Han mener, det kan overtages af moderne lytteudstyr med miner og målsøgende torpedoer og den slags ting, at Østersøen ikke er egnet til u-både. Så vidt jeg ved, har tyskerne over 20 u-både dernede, så det må være manglende kendskab til det, der hedder zoneforholdene i Østersøen, der får hr. Knud Damgaard til at sige noget sådant. Der tales om, at overvågning af de indre farvande Store Bælt og Øresund i alt fald ikke er en opgave for u-både. Når man oven i købet siger, at man kan foretage observationer og zoneaflytning osv. med hjemmeværnskuttere, så er vi ude på overdrevet.